

Govern

Disposicions de caràcter general

Decret

Vist l'article 28 del text refós de la Llei qualificada de la nacionalitat, aprovada per decret legislatiu del 28 març del 2007;

Atès que les persones interessades han acreditat de forma fefaent que han perdut la nacionalitat d'origen en aplicació del que es preveu en l'article 38 i han emès la declaració jurada corresponent,

El Govern

Decreta

Reconèixer la nacionalitat andorrana amb plenitud de drets polítics a les persones relacionades a la llista següent:

Benito Espeso, José Antonio, amb efectes des del 28 de febrer del 2014
Masip Yabar, Susana, amb efectes des del 26 de juny del 2013

Peraire Maldonado, Javier, amb efectes des del 29 de juliol del 2013

Pique Vilalta, Maria Montserrat, amb efectes des del 8 de juliol del 2013

Rocafort Garrabe, Antonio, amb efectes des del 3 de març del 2014

L'adquisició de la nacionalitat andorrana de les persones interessades té efectes a partir de la data en què han perdut la nacionalitat o les nacionalitats que tenien.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 28 de maig del 2014

Antoni Martí Petit
Cap de Govern

Decret

d'aprovació del Reglament regulador del procediment administratiu sancionador del règim disciplinari de l'exercici de les professions titulades

L'article 11 de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, ja definia els conceptes d'intrusisme, d'actuació professional irregular i de competència deslleial, i alhora establia que els actes d'aquesta naturalesa havien de ser comunicats al Govern i al col·legi o l'associació professional corresponent. Posteriorment, d'acord amb l'article 15 de la Llei 26/2013, del 19 de desembre, de modificació de la Llei 6/2008, s'ha modificat parcialment l'article ressenyat anteriorment, a l'efecte de precisar que, si bé aquests actes s'han de fer avinents al Govern i al col·legi o l'associació professional corresponent, cal fer-ho en aquest darrer supòsit quan es tracta de professions col·legiades o associades. D'altra banda, també s'ha palesat que la comunicació mencionada ho és per tal d'adoptar les mesures que, en el marc de les competències que té atribuïdes el destinatari que escaigui, siguin necessàries per fer cessar i prevenir eventualment aquestes conductes, sense perjudici de la responsabilitat penal que se'n pugui derivar. Per tant, el nou article 11 ja no preveu simplement l'obligació de fer saber els actes d'intrusisme i les actuacions professionals irregulars, sinó que també estableix el corol·lari lògic que l'Administració o la corporació pública competent, segons el cas, actuï a fi de posar remei o evitar la reiteració d'aquests actes. I aquesta actuació necessària s'ha d'articular, entre altres mecanismes, mitjançant l'aplicació del règim disciplinari i de la potestat sancionadora que en dimana, que la mateixa Llei 6/2008 defineix i regula.

En efecte, l'article 43 de la Llei 6/2008 disposa en l'apartat 1 que les actuacions professionals que no compleixin les previsions que s'hi estableixen, com també les normes específiques que regulen l'exercici de cada professió, poden ser

sancionades en els termes del títol IV, que regula el règim disciplinari. D'altra banda, l'apartat 2 de l'article 43, que també s'ha modificat mitjançant l'article 27 de la Llei 26/2013, així com l'apartat 3, defineixen quin és l'òrgan que en cada cas ha d'exercir el règim disciplinari: el Govern si es tracta de professions titulades no col·legiades, de professions col·legiades respecte de les quals no existeix col·legi, o de professionals que, tot i existir col·legi i tenir l'obligació d'estar col·legiats, no la compleixen; i els òrgans de govern dels col·legis professionals si es tracta dels seus professionals col·legiats.

En qualsevol cas, malgrat que el capítol primer del títol IV de la Llei 6/2008 reguli el règim disciplinari de l'exercici de les professions titulades, a través de la classificació, la graduació i la tipificació de les infraccions i de les sancions corresponents, i de l'establiment de les normes aplicables en matèria de prescripció, recursos, mesures provisionals i execució, només defineix els principis bàsics i fonamentals del procediment sancionador. En aquest sentit, l'apartat 3 de l'article 53 fa palès que les disposicions reglamentàries dictades en aplicació de la Llei 6/2008 han de desenvolupar el procediment sancionador, i és en compliment d'aquest mandat, i també d'acord amb l'habilitació que conté la disposició final primera de la Llei 26/2013, que s'ha elaborat el Reglament regulador del procediment administratiu sancionador del règim disciplinari de l'exercici de les professions titulades.

Aquest Reglament és aplicable quan les potestats disciplinàries en matèria d'exercici de les professions titulades corresponen al Govern, segons preveu l'article 43.2 de la Llei. En aquest sentit, després d'establir l'objecte i l'àmbit d'aplicació en els termes indicats, i de reprendre o precisar les definicions que es troben als articles 11 i 43 de la Llei, el Reglament preveu quin és l'òrgan competent per incoar, tramitar i resoldre el procediment sancionador. S'ha considerat oportú que aquesta competència no recaigui sempre en el mateix ministeri, sinó que l'assumeixi el ministeri que correspongui segons el tipus i les característiques de la professió titulada, la qual cosa ha de permetre instruir i resoldre el procediment per part de l'òrgan que

disposa de la competència tècnica i dels mitjans necessaris per fer-ho amb les millors garanties i coneixements. Seguidament, la norma reglamentària regula de forma cronològica les diferents fases del procediment sancionador, i detalla en conseqüència l'inici del procediment, sigui a instància de part, sigui d'ofici; la possibilitat d'obrir una fase d'informació preliminar; el nomenament de l'instructor i la concurrència eventual de supòsits d'incompatibilitat; els motius i els efectes de la suspensió eventual de la tramitació de l'expedient; el desenvolupament de la fase d'instrucció; la possibilitat de dur a terme una instrucció abreujada si la infracció es qualifica com a lleu; la resolució de l'expedient; les mesures cautelars que es poden adoptar, sigui amb caràcter provisional, sigui en la resolució que posa fi a l'expedient, i el règim de recursos. Finalment, el Reglament també incideix en la possible concurrència del règim disciplinari que derivi de la relació estatutària o contractual del professional expedientat, així com les conseqüències de l'incompliment dels terminis durant la tramitació de l'expedient sancionador.

Ateses les consideracions esmentades, a proposta del ministre de Justícia i Interior, el Govern, en la sessió del 4 de juny del 2014, aprova aquest Decret amb el contingut següent.

Article únic

S'aprova el Reglament regulador del procediment administratiu sancionador del règim disciplinari de l'exercici de les professions titulades, que entrarà en vigor l'endemà de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Reglament regulador del procediment administratiu sancionador del règim disciplinari de l'exercici de les professions titulades

Article 1

Objecte

Aquest Reglament regula el procediment administratiu sancionador, en el marc de les potestats disciplinàries

atribuïdes al Govern, de l'exercici de professions titulades.

Article 2

Definicions

Als efectes d'aquest Reglament, es considera:

a) "Intrusisme", la realització d'actuacions professionals sense complir els requisits establerts legalment per a l'exercici de la professió.

b) "Actuació professional irregular", l'actuació que vulnera les regles deontològiques, que es realitza sense la diligència professional deguda o que incorre en competència deslleial.

c) "Competència deslleial", tota activitat professional efectuada per qui, contravenint les normes i la bona pràctica que en regulen l'exercici, obté una posició d'avantatge respecte dels professionals que les compleixen.

d) "Altres actuacions professionals sancionables", les actuacions professionals que no constitueixen intrusisme o una actuació professional irregular, però que contravenen la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals, modificada per la Llei 26/2013, del 19 de desembre, o les normes específiques que regulen l'exercici de cada professió.

e) "Règim disciplinari de les professions titulades", el conjunt de normes de dret públic que regulen i sancionen l'intrusisme, les actuacions professionals irregulars i les altres actuacions professionals sancionables realitzades en l'exercici d'una professió titulada.

Article 3

Àmbit d'aplicació

1. D'acord amb els articles 11 i 43.2 de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions titulades i de col·legis i associacions professionals, modificada per la Llei 26/2013, del 19 de desembre, el procediment administratiu sancionador que estableix aquest Reglament només és aplicable als casos d'intrusisme o d'actuacions professionals irregulars i a les altres actuacions professionals sancionables, pel que fa a:

a) Les professions titulades no col·legiades.

b) Les professions col·legiades de les quals no hi ha col·legi.

c) Professionals que, tot i existir col·legi i tenir l'obligació d'estar col·legiats, no la compleixin.

2. En els casos d'intrusisme o d'actuacions professionals irregulars pel que fa a les professions titulades associades, també és aplicable el procediment administratiu sancionador que regula aquest Reglament, sense perjudici de les competències que l'article 11 de la Llei 6/2008, del 15 de maig, modificada per la Llei 26/2013, del 19 de desembre, reconeix a l'associació professional que correspongui.

Article 4

Principi de concurrència

L'exercici de la potestat disciplinària atribuïda al Govern en els supòsits previstos a l'article 3 no exclou l'aplicació concurrent del règim disciplinari al qual es trobi sotmès el professional titulat i que es derivi de la seva relació estatutària o contractual, que es regeix per les normes que regulen la relació esmentada, sempre que no comporti sancionar dos vegades els mateixos fets si s'aprecia identitat del subjecte, del fet i del fonament de la sanció.

Article 5

Òrgan competent

L'òrgan competent per incoar, tramitar i resoldre el procediment administratiu sancionador és el ministeri encarregat de la justícia.

Article 6

Inici del procediment

1. El procediment s'inicia mitjançant una comunicació o denúncia presentada per qualsevol persona física o jurídica. La denúncia s'ha de presentar en un imprès oficial al Servei de Tràmits del Govern, amb indicació de la identitat de la persona que la formula, del relat dels fets i de la data de la seva producció i, si és possible, de la identitat de les persones presumptament responsables. No tenen la consideració de comunicació o denúncia els escrits en què no consta identificada clarament la persona que els presenta.

2. L'òrgan competent també pot iniciar el procediment d'ofici quan tingui

coneixement, per qualsevol altre mitjà, de situacions, actes o fets que puguin constituir intrusisme, una actuació professional irregular o una altra actuació professional sancionable.

Article 7

Fase d'informació preliminar

1. Un cop rebuda la denúncia o en haver tingut coneixement de les situacions, els actes o els fets esmentats a l'article 6.2, l'òrgan competent pot acordar l'obertura prèvia d'una fase d'informació preliminar, amb la finalitat de conèixer i esbrinar les circumstàncies dels fets i les persones presumptament responsables.

2. Finalitzada la fase d'informació reservada, que no pot superar el termini de dos mesos, l'òrgan competent dicta una providència mitjançant la qual decideix incoar un expedient o, si escau, arxivar el procediment.

Article 8

Nomenament de l'instructor

1. En la mateixa providència en què ordena la incoació de l'expedient, l'òrgan competent nomena un instructor. Aquesta providència es notifica a la persona contra la qual se segueix el procediment, en el cas que es conegui la seva identitat, i també a la persona que ha presentat la comunicació o la denúncia mitjançant la qual s'ha iniciat el procediment.

2. En el cas que concorri algun motiu d'incompatibilitat, i en concret algun dels supòsits previstos a l'article 10 del Codi de conducta per a l'Administració pública, del 21 d'abril del 2010, l'instructor nomenat ho ha de comunicar a l'òrgan competent, en el termini màxim de cinc dies hàbils a comptar de l'endemà del dia en què se l'assabenti del nomenament.

Dins dels cinc dies hàbils següents, l'òrgan competent resol motivadament, i aquesta resolució no és susceptible de recurs.

3. Si l'òrgan competent considera que concorre algun motiu d'incompatibilitat, i també en els casos d'absència o impossibilitat transitòria de l'instructor nomenat, l'òrgan competent nomena un nou instructor.

Article 9

Suspensió de la tramitació de l'expedient

1. Si en el decurs de la tramitació de l'expedient es manifesten indicis de conductes que poden constituir una infracció penal, l'òrgan competent ho fa saber a l'òrgan jurisdiccional que correspongui i suspèn, tot seguit, la tramitació de l'expedient esmentat, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció i caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

2. D'altra banda, quan s'estigui instruint o jutjant un procés penal pels mateixos fets que han originat o han de comportar la incoació d'un expedient, o per altres fets que hi estiguin íntimament vinculats, s'inicia la tramitació de l'expedient, si no s'ha iniciat amb anterioritat, i se'n suspèn tot seguit la tramitació, la qual cosa interromp el còmput dels terminis de prescripció o caducitat, fins que recaigui una resolució ferma en l'àmbit penal.

3. En qualsevol cas, la declaració de fets provats que pugui fer el tribunal penal és vinculant per a l'òrgan competent.

Article 10

Instrucció de l'expedient

1. L'instructor de l'expedient ordena la pràctica de totes les actuacions i proves que consideri adequades per a l'esclariament dels fets i per determinar les responsabilitats susceptibles de sanció.

2. Totes les persones i entitats públiques i privades estan obligades, amb les limitacions que estableixen les lleis, a facilitar a l'instructor tota la informació necessària per al bon fi de la instrucció de l'expedient.

3. En vista de les actuacions practicades, en el termini màxim de dos mesos per a les faltes lleus, de tres mesos per a les faltes greus i de quatre mesos per a les faltes molt greus, a partir de la data de la incoació de l'expedient, l'instructor redacta un plec de càrrecs.

Tanmateix, si de les actuacions practicades no se'n desprèn l'existència de conductes constitutives d'infracció o no se'n pot deduir que hi hagi persones presumptament responsables, l'instructor prescindeix de redactar un plec de càrrecs i proposa a l'òrgan competent arxivar l'expedient.

4. En el plec de càrrecs hi han de constar la identificació de les persones presumptament responsables, l'exposició dels fets que se'ls imputen, la referència a les disposicions legals que han estat infringides, i la proposta de les sancions que s'han d'imposar.

Si l'expedient s'obre simultàniament contra més d'una persona, el plec de càrrecs ha de diferenciar clarament els fets que s'imputen a cadascuna, les infraccions que constitueix cada conducta, i les sancions que es proposen per a cada infracció.

5. El plec de càrrecs es notifica a la persona expedientada, que disposa d'un termini de deu dies hàbils, a comptar de l'endemà del dia de la notificació, per contestar-lo, per al·legar tot allò que estimi pertinent en defensa seva, i per proposar proves, si ho considera oportú.

6. L'instructor també pot decidir, d'ofici, l'obertura d'un termini de prova, que no pot ser superior a un mes; en aquest cas dóna a la persona expedientada la possibilitat de proposar-ne, i practica les proves que consideri pertinents.

L'instructor ha de rebutjar les proves proposades per la persona expedientada, mitjançant una resolució motivada quan resultin improcedents o innecessàries. Aquesta resolució no és susceptible de recurs, sense perjudici de la possibilitat de tornar a proposar les proves rebutjades en el marc del recurs contra la resolució que posi fi a l'expedient.

7. En el termini d'un mes a comptar de l'acabament del període de prova, quan s'hagi obert, o del termini per contestar el plec de càrrecs, en els altres supòsits, i amb independència que la persona expedientada l'hagi contestat o no, l'instructor dicta una proposta de resolució.

8. L'instructor trasllada la proposta de resolució a la persona expedientada i li dóna un nou termini de deu dies hàbils per fer les al·legacions que consideri convenients.

Transcorregut aquest termini, eleva la proposta de resolució, juntament amb les al·legacions formulades eventualment, a l'òrgan competent per resoldre.

L'instructor pot prescindir d'aquest darrer tràmit, quan la proposta de resolució no contingui cap modificació del plec de càrrecs en relació amb els fets que es consideren provats, la seva qualificació jurídica i la sanció que es proposa.

9. Els terminis establerts als apartats 3, 6 i 7 poden ser prorrogats motivadament per l'instructor fins a la meitat del temps que s'hi preveu.

Article 11

Instrucció abreujada

1. Quan la infracció es qualifiqui de lleu, l'expedient es pot instruir per mitjà del procediment abreujat que regula aquest article.

2. En el procediment abreujat, l'instructor practica les actuacions que considera oportunes per esclarir els fets i formula directament la proposta de resolució, que notifica a la persona expedientada, amb la indicació que es tramita pel procediment abreujat, tot plegat en el termini màxim d'un mes. La persona expedientada disposa d'un termini de deu dies hàbils per formular al·legacions; aquesta circumstància s'ha de fer constar a la notificació de la proposta de resolució.

3. Un cop rebudes aquestes al·legacions, o bé quan ha transcorregut el termini per formular-les, l'instructor eleva tot seguit l'expedient a l'òrgan competent per resoldre.

4. Si a les al·legacions la persona expedientada proposa la pràctica de noves proves, l'instructor practica les que consideri pertinents, denega les altres i, tot seguit, eleva l'expedient a l'òrgan competent per resoldre.

Article 12

Resolució de l'expedient

1. La resolució que posa fi a l'expedient la dicta el ministre encarregat de la justícia, o la persona en qui delegui aquesta funció, en el termini de quinze dies hàbils quan es tracti de faltes lleus, de trenta dies hàbils quan es tracti de faltes greus i de quaranta-cinc dies hàbils quan es tracti de faltes molt greus.

2. La resolució ha de ser motivada i ha d'expressar, quan sigui el cas, la identitat de les persones responsables, els fets que es consideren provats, la norma legal en què es tipifiquen com a infracció, i la norma legal que estableix la sanció que s'aplica.

3. En la resolució no es poden declarar provats fets diferents dels que han estat determinats en el curs del procediment, amb independència del fet que se'n variï la qualificació jurídica.

4. La resolució s'ha de notificar a la persona expedientada, i també a la persona que hagi presentat la comunicació o la denúncia mitjançant la qual s'ha iniciat el procediment.

Article 13

Mesures cautelars

1. Durant la tramitació de l'expedient, l'òrgan competent pot adoptar les mesures cautelars provisionals que siguin imprescindibles per garantir l'eficàcia de la resolució que pugui recaure. Aquestes mesures s'han d'adoptar mitjançant una resolució motivada i amb l'audiència prèvia de la persona expedientada.

2. La resolució que posa fi a l'expedient també pot preveure les mesures cautelars necessàries per garantir la seva eficàcia mentre no s'executi, fins i tot si no s'havien previst en la proposta de resolució, així com les mesures que escaiguin per fer cessar i prevenir eventualment en el futur actes d'intrusisme i actuacions professionals irregulars.

Article 14

Recurs administratiu i jurisdiccional

1. La resolució que posa fi a l'expedient és susceptible de recurs davant del Govern, d'acord amb les normes del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, i posteriorment davant de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, d'acord amb les normes de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de novembre de 1989.

2. La resolució sancionadora només és executiva quan la via administrativa s'hagi exhaurit.

Disposició transitòria

Les disposicions d'aquest Reglament són aplicables als procediments sancionadors que s'iniciïn a partir de la data de la seva entrada en vigor.

Cosa que es fa pública per a coneixement general

Andorra la Vella, 28 de maig del 2014

Antoni Martí Petit
Cap de Govern

Decret

pel qual s'aprova l'ampliació de l'horari comercial màxim de tancament dels comerços adherits a l'Associació de Comerciants del Centre Històric d'Andorra la Vella, fins a les 24 hores del dijous 19 de juny del 2014

Vista la sol·licitud d'ampliació de l'horari màxim de tancament formulada per l'Associació de comerciants del Centre Històric d'Andorra la Vella;

Vista la Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç, modificada per la Llei 07/2011, del 12 d'agost, de modificació de la Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç;

Vist el Decret del 15 de maig del 2013 pel qual s'aprova el Reglament de modificació del Reglament d'aplicació de la Llei 92/2010, del 16 de desembre, d'horaris comercials i de dret al descans setmanal en diumenge per a les persones que treballen en el comerç, modificada per la Llei 07/2011, del 12 d'agost;

El Govern, en la seva sessió del dia 28 de maig del 2014, a proposta del ministre d'Economia i Territori,

Decreta

Article únic

Autoritzar l'ampliació de l'horari comercial màxim de tancament dels comerços adherits a l'Associació de Comerciants del Centre Històric d'Andorra la Vella, fins a les 24 hores, del dijous 19 de juny del 2014, sense perjudici dels drets reconeguts i protegits per la legislació laboral de les persones treballadores que en resultin afectades.